

Părintele Iachint

- ctitorul inimilor -

“Fii OM al jertfei!”

Când suntem la răscruce este bine să nu ne grăbim, ci să ne oprim, să gândim, să ne rugăm și să cerem ajutorul lui Dumnezeu, al Maicii Domnului, al îngerului păzitor, al sfinților și să cerem sfatul părintelui duhovnic.

Trebuie să înțelegem că nu putem trăi o clipă fără Hristos, departe de El, departe de biserică, de Sfintele Taine, de preot. Nu putem trăi fără pocăință, fără fapte bune, fără rugăciune, fără post. Deci să ne silim și să ne unim cu Domnul prin Sfânta Împărtășanie.

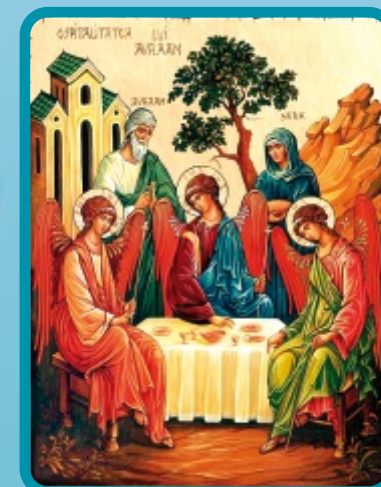
Impăcați pe cei dezbinați, mângâiați pe cei tulburați, întăriți pe cei îndoielnici, încălziți pe cei indiferenți, aprindeți pe cei căldicei, duceți la Mântuitorul Iisus pe cei rătăciți!

Toată viața noastră o vom petrece cu spor duhovnicesc și bucurie dacă vom avea milă față de cei mai mici, dragoste spre toți și ne vom supune celor mai mari cu cuviință, după legea lui Dumnezeu.

Omul cu suflet este cel care emană bunătate, dragoste față de semeni, care iubește pe săraci și orfani, care știe să ierte, care răsplătește răul cu bine, care are frică de Dumnezeu și săvârșește roadele credinței.

Rugăciunile noastre trebuie să fie puternice, cu credință, pline de smerenie, să aibă un scop bineplăcut lui Dumnezeu, să fie însoțite de făgăduința de a părăsi păcatul și de a face binele și astfel vor străpunge cerurile.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!

Imnul îngerilor sau trisaghionul, cum mai este numită această cântare, este unul dintre cele mai cunoscute imne din cadrul cultului Bisericii Ortodoxe. Alcătuit dintr-o aclamație și o rugăciune, trisaghionul simbolizează unirea Bisericii triumfătoare (din cer) cu cea luptătoare (de pe pământ), unirea cerului cu pământul, a îngerilor și sfinților cu oamenii, unire realizată prin întruparea și venirea pe pământ a Fiului lui Dumnezeu - Iisus Hristos.

Această rugăciune o întâlnim în cadrul rugăciunilor particulare, cât și în cultul divin public în cadrul rugăciunilor începătoare, în cadrul procesiunilor etc. O importanță cu totul deosebită o are această rugăciune în cadrul Sfintei Liturghii, în timpul căreia, oamenii și îngerii se unesc în slăvirea sfințeniei lui Dumnezeu.

Ortodoxia a atribuit întotdeauna un sens treimic trisaghionului mărturisind astfel că sfințenia își are izvorul în faptul că Dumnezeu este treime de persoane: Tatăl - izvorul sfințeniei (Sfinte Dumnezeule), Fiul - biruitorul morții (Sfinte tare), Duhul Sfânt - dătătorul de viață (Sfinte fără de moarte).

Sfântul Ioan Damaschin relatează faptul că trisaghionul a fost descoperit în mod minunat unui băiat din vremea Sfântului Patriarh Proclu al Constantinopolului (434-436), pe când cetatea era încercată de cutremure dese. În mijlocul unui cutremur, acel băiat a fost ridicat la cer până ce nu s-a mai văzut. După ce a fost readus teafăr pe pământ, băiatul cânta “Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte”, așa cum îi auzise pe îngeri în cer slăvindu-L pe Dumnezeu. În acest timp preoții și credincioșii se rugau “Miluiește-ne pe noi!”. Cutremurul a încetat, iar de atunci imnul se cântă: “Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi!”

Prin trisaghion, corul ceresc al îngerilor și comunitatea credincioșilor se unesc într-o cântare înflăcărată către Dumnezeu. Referitor la cântarea întreit Sfântă, Sfântul Ioan Gură de Aur spune: „creștine, cu toate că ești legat de trup și de oase cu mulțime de slăbiciuni, te învrednicești împreună cu Puterile îngeresti să lauzi și să preamărești pe Stăpânul tuturor și Domnul”.

